

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	18 Lei
Pe jumătate de an	9 "
Pe un pătrar de an	4 1/2 "
Un număr	35 bani

Manuscrisurile, cărțile, revistele, publicațiile periodice sau ziarele cari au schimbul cu „FOAIA DIECEZANĂ”, se trimit pe adresa: V. LOICHIȚA, redactor în Caransebeș, iar banii de prenumărațiune și inserțiuni: administrațiunii „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș (Județul Caraș-Severin), Telefon Nr. 30. Manuscrisurile nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 10 Lei, până la 200 de cuvinte 15 Lei, de aci în sus 20 Lei.

Munca care ne trebuie

de G. GALACTION.

Minunea aceasta este să ne însănătoșim sufletele. Starea noastră de astăzi este cea mai curioasă pe care ar putea-o dori — pentru studiile sale — un sociolog strein de neamul nostru, dar și cea mai primejdioasă pentru neamul românesc. Nu știu și nici nu cred să fi fost vreodată, în sufletul nostru, descumpănirea, diversitatea și haosul de astăzi. Descumpănirea — fiindcă puterile morale cari pastrează viața, pretutindeni, în matca ei cea sănătoasă, la noi s'au desbinat și au desertat. Diversitate — fiindcă înfățișăm azi comentarul și potriveala cea mai netăgăduită la povestea *Racul, broasca și știuca*. Haos — fiindcă, în sufletul, în îndrumările și în toate treburile noastre: unul cu altul nu ne îngăduim, ci toți cu toții ne izbim și ne vânzolim, ca într'o cărciumă, în care am fi băut până la ziua. Dacă te plimbi pe stradă, dacă ascuți ce vorbesc vecinii la restaurant, dacă te sui în tren, dacă deschizi ziarele, dacă bați la ușa autorităților noastre mari și mici — te întâmpină neschimbat același fenomen al universalei desorientări.

În cugete nu e nici o temeinicie. În casele oamenilor nu e nici rânduială, nici bucurie, nici tihnă creștinească. În gospodăria publică nu e bună credința, nu e spor, nu e devotament. Om pe om, nu ne mai credem. Unii pe alții ne presupumem, din capul locului, vicleni, răi, egoiști, cu gândul numai la câștigul necinstit și la pretrecherile rușinoase.

Generația care se ridică, vestejită sufletește de privilegiștea pildelor și a păcatelor noastre, desigur că va fi și mai rea de cât noi. Școlile noastre nu mai pot să răspundă numelui și chemării lor sfinte. Bisericele noastre sunt goale. Împrejurul fiecăruia și împrejurul nostru al tuturor crește pustiul, crește depărtarea de viața cea adevărată.

Ciudăția și durerea acestei stări par și mai chinuitoare când iai în socoteală că înfricoșata noastră sterpicione sufletească stăpânește tocmai astăzi, a doua zi după îndeplinirea idealului național.

Care se fie pricina blestemată care vine să ne strice și să ne cernească legitima noastră bucurie? De ce atâtea lipsuri, greșeli și păcate tocmai acum, când avem tot dreptul să ne veselim de izbânda noastră? Și ce să facem cu dreptul nostru la bucurie, când din toate părțile ne sar nainte grijile, durerile și necazurile?

Iată o situație deosebit de jalnică! Sântem tocmai așa ca un om bogat a cărui măsură stă înaintea lui, încărcată cu toate bunătățile, și el, sârmanul, nu poate să

guste nimic din ea, fiindcă stomacul lui e prăpădit. Și încă — dacă ar fi să zăbovim la asemănarea aceasta — omul nostru poate să se ducă să se sfătuiască cu medicii, pe când noi nici nu ne gândim la așa ceva!

Și totuși aceasta este minunea care ne trebuie. Trebuie să scuturăm boala care ne doboară și să intrăm în rândul societăților sănătoase. În cel fel se poate îndeplini minuea aceasta? În multe chipuri. În tot atâtea chipuri căți români cum se cade se mai găsesc printre noi (și Doamne! bănuiesc că se găsesc destăi). Fiecare dintre noi ar putea, în locul lui și în cuprinsul influinței lui, să se hotărească să caute de aci înainte calea străduințelor sănatoase. Fiecare, însemnat și neînsemnat, cunoscut și necunoscut, acasă și în vileag, ar putea să ajungă element activ, putere folositoare, factor transformator al nenorocitei noastre stări prezente. Nu e pus sufletul omului, de către Dumnezeu, dorul bineului și temeul pornirilor altruiste? Nu dorește fiecare ca neamul nostru românesc, să nu se facă de ocară, ci să biruiască, din ce în ce mai deplin, vitregia soartei lui și moștenirile tristului trecut?

E adevărat, însă, că silința omului luat în parte, ori cât ar fi de serioasă și de necesară, nu prețuește atât de mult și nici nu consolidează atât de bine cât silința întovărășită:

Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi și la durere“...

Uscăciunea și slabănogea noastră morală de azi sunt nevoe grea și durere covârșitoare. Ori cât ar lucra o mie de inși, risipiți într'o mie de unghere și neștiind unul de altul, la însănătoșirea sufletului național, nu vor folosi atât de mult ca atunci când s'ar cunoaște între ei și ar lucra după un plan cu minte chibuzit. Este oare un vis cu totul absurd să cugeți că în țara noastră românească — așa mare cum ne-a ajutat Dumnezeu s'o facem — nu se vor putea găsi o mie de oameni hotărâți să alcătuească o frăție apostolească, ideală?

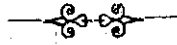
Câte societăți comerciale, câte confrerii bănești, câte interese asociate nu se văd azi, în țara noastră! Nu s'ar putea să vedem îndeplinindu-se și o întovărășire a intereselor morale?

Este sigur că, în ceasul de față dealungul și dealatul pământului românesc, sunt zeci și sute de oameni de ispravă (cari nu mint, nu jură, nu asupresc pe aproapele și sunt plini de convingeri idealiste) zeci și sute de oameni cunți se cade, cari, stau și se oflesc necunoscuți, fac umbră pământului și se consumă, dorind zădarnic marea prefacere morală, menită să ne mântuiască.

Acești oameni — cei mai buni din neamul nostru și cei mai nefericiți, fiindcă rămân stingheri și neștiuți

— sunt mici slujbași, sunt particulari cari își văd de treburi, sunt profesori și învățători, sunt preoți cari nu știu și nu fac altă politică decât cea pastorală.

Numai acești oameni, când s'ar putea hotări să se caute unii pe alții, și să se găsească, ar putea aduce în ființă minunea care ne trebuie: însănătoșirea noastră sufletească.

Un nou vlăstar al dinastiei române.

Marți, 25 Oct. seara la orele 7 și jumătate, Curtea Regală a fost înștiințată dela Sinaia că A. S. R. Prințesa Moștenitoare a dat naștere unui Prinț.

Erau de față la castelul Peleş: M. S. Regina, A. S. R. Prințele Carol, Dr. Lauros, Dr. Romalo, d-na Dr. Venert Manicatide și doamnele de onoare ale Suveranei și Prințesei.

Atât Prințesa Moștenitoare cât și noul născut se află bine.

Această întâmplare fericită a fost anunțată populației din București prin 101 lovituri de tun.

Cu iubire veșnic recunoscătoare întreg neamul nostru își depune la treptele Tronului românesc toate doririle sale de bine din acest fericit prilej.

Trăiască și înflorească noul vlăstar al mării românești.

*

În „Monitorul Oficial” s'a tipărit următorul anunț de naștere:

FERDINAND I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională Rege al României.

La toți de față și viitori sănătate.

Astăzi Prințesa cerească a hărăzit Dinastiei un nou vlăstar.

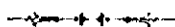
A. S. R. Prințesa Moștenitoare Elena a României a dat naștere unui fiu, care a primit numele de Mihai.

Sunt incredințat că întreg poporul român, care atât în clipele de bucurie ca și în cele de grele griji a fost totdeauna sprijinul Tronului și Dinastiei va sărbători cu însuflețire fericitul eveniment împreună cu Mine și Familia Mea.

Dragostei poporului Meu prea iubit, încredințez pe principele nou născut.

Dat în Palatul Regal, în ziua de 25 Octomvrie 1921.

(ss) Ferdinand.

Hotărîrea congresului național-bisericesc cu privire la unificarea bisericii ortodoxe.

Congresul național-bisericesc al bisericii ortodoxe române din Ardeal și Banat a luat cu unanimitate de voturi următoarele hotărîri relativ la unificarea bisericii române din Ardeal și Banat cu biserica din vechiul Regat, din Bucovina și Basarabia:

I.

Congresul național-bisericesc ia act cu vie satisfacție de rezultatul îmbucurător că inițiativa pentru unificarea organică a bisericii ortodoxe române din România întregită, luată de mitropolia noastră prin hotărîrea din 23 Aprilie 1919 a Sinodului episcopesc și prin concluzul Nr. 61 din 12/25 Februarie 1920 al congresului național-bisericesc, a fost îmbrățișată cu căldură frățească și cu adâncă înțelegere atât de Mitropolia Ungro-Vlahiei, a Moldovei și a Sucevei, cât și de Arhiepiscopia Chișinăului și Mitropolia Cernăuților, având ca urmare tratative temeinice în scopul găsirii unei forme potrivite pentru realizarea și organizarea acestei unități.

Congresul examinând materialul întreg al desbaterilor comisiunii emise pentru unificarea organizării bisericești constată:

1. că comisiunea compusă din delegații Mitropoliei noastre și din reprezentanții bisericii ortodoxe din celelalte provincii unite în România întregită, au admis ca bază a desbaterilor principiile cuprinse în hotărîrile suscitute și anume:

a) a reînviind Mitropolia noastră, vechile legături de unitate cu Mitropolia Ungro-Vlahiei, a Moldovei și a Sucevei, împreună cu biserica Basarabiei și a Bucovinei să alcătuiască părți integrante pentru vecie din o singură, sfântă, sobornicească, apostolică, nedespărțită biserică autocefală, națională a Statului român;

b) ca principiile depuse în Statutul nostru organic să servească drept temelie la viitoarea organizațiune unitară a bisericii ortodoxe din România întregită;

c) și că organizațiunea unitară nu se poate face prin octroare, ci numai prin acordul reprezentanților legale ale provinciilor bisericești;

2. că Mitropoliile surori aflând că le lipsesc unele premise reale ale organizațiunii Mitropoliei noastre deocamdată nu pot înfăptui în întregime principiile depuse în Statutul nostru organic, îndeosebi autonomia în măsură cum o înfăptuește statutul nostru organic și constituționalismul bazat pe sistemul reprezentativ prin alegeri directe pe întreaga scară;

3. că întreaga comisiune a fost de acord, că Mitropoliile fiind rezultatul evoluției istorice, trebuie să se susțină împreună cu așezămintele lor (proiect art. 27) și că astfel unificarea organică nu reclamă uniformizarea geometrică a organizațiunii și că o asemenea uniformizare ne-ar aduce în flagrantă contradicție cu rezultatele evoluției de până acum; această constatare este consfințită și de I. P. S. Sa Părintele Mitropolit Primat în adresa sa din 24 Iunie a. c., când zice: „Dorința comisiunii ar fi fost să găsim principiile de unificare complectă, ceea ce a fost imposibil acum, dat fiind că până acum bisericile din singuraticile provincii și-au avut organizația lor intrată în sânge, în uz”;

4. că astfel — după cum constată și raportul delegațiunii noastre — comisia a respectat aproape pe întreaga scară situația deosebită a Mitropoliei din Ardeal și Banat, admitând ca aceasta să-și susțină și pe mai

departe toate acele instituțiuni, cari cel puțin deocamdată nu se pot introduce în celelalte Mitropolii.

II.

Congresul ia act de raportul Consistorului Mitropolitan și declară :

că organizația unitară are să se estindă în mod consecvent asupra tuturor instituțiilor comune ale bisericii întregite, respectându-se în mod firesc numai la părțile integrante acele instituțiuni și stări factice, cari nu se pot înlătura deocamdată fără o adâncă păgubire a intereselor bisericesti.

În consecință Congresul național bisericesc, hotărăște să se institue :

a) pe lângă Sfântul Sinod ca organ central spiritual al întregii biserici, Congresul general bisericesc, ca for reprezentativ și legislativ în chestiuni cari privesc biserica întreagă ;

b) consistorul (consiliul) central bisericesc ca organ executiv al congresului general bisericesc ;

c) consistorul spiritual central ca for suprem judiciar în procesele disciplinare ale clerului ;

d) consistoarele spirituale eparhiale și mitropolitane pentru judecarea membrilor ;

dar consistoarele eparhiale vor fi în drept a delega și scaunele protopopești în întâia instanță. Consistoarele eparhiale (scaunul protopopesesc delegat) și cel mitropolitan vor fi instanțe de fond, iar Consistorul spiritual central va judeca în calitate de Curte de Cassație în caz de violare a dreptului formal și material, garantând unitatea de drept.

1. Admite prelungirea duratei mandatelor corporațiilor alese dela 3 la 6 ani și ca preoții unei parohii să fie membrii de drept ai comitetului parohial, iar parohul conducător președintele de drept al comitetului.

3. Astfel admite în vederea unificării modificarea Statutului nostru organic în cele aici înșirate, având să constituie Partea I, iar Partea II. să se împartă în două titluri :

„Titlul I” sub denumirea „Organizația Mitropoliilor Ungro-Vlahiei, Moldovei și Sucevei, Moldovei de sus (Bucovina) și Moldovei dintre Prut și Nistru (Basarabiei)”, cuprinzând dispozițiile relative la organizarea acestora, suprimându-se dispozițiile relative la Mitropolia noastră ; iar „Titlul II” sub denumirea „Organizația Mitropoliei din Ardeal și Banat”, cuprinzând §§ 1—174 din Statutul organic, precedați de un articol cu textul următor :

„Organizarea Mitropoliei din Ardeal și Banat, precum și așezarea ei în cadrele organizației unitare a bisericii ortodoxe din România întregită este dreptul autonom și exclusiv al acestei Mitropolii. Organizarea se cuprinde în Statutul organic al acestei Mitropolii.”

După textul §§-lor 1—174 ale Statutului nostru organic va urma un articol final cu textul :

„Dispozițiile introductive și capitolele VI—IX din Statutul organic al Mitropoliei Ardealului și Banatului sunt identice cu dispozițiile cuprinse în partea introductivă și patrea I. a Statutului organic general și sunt stabilite de comun acord de către toate Mitropoliile unite în o singură biserică ortodoxă, autocefală, națională a României”.

5. Congresul declară că legea de organizare bisericască nu poate fi luată în desbatere de nici o corporațiune politică, nici de parlamentul țării, fiindcă aceasta ar însemna desconsiderarea principiului de autonomie.

Statutul organic general trebuie să-i premergea un articol de constituțiune sau o lege cu caracter de lege

fundamentală, care pentru Mitropolia noastră să înlocuiască legea IX ungară din 1868 recunoscându-i și garantându-i drepturile ce are, iar celorlalte Mitropolii și bisericii întregi recunoscând și garantând asemenea drepturi autonome.

Acest articol de constituțiune sau lege va recunoaște ca organe centrale : Sfântul Sinod, Congresul general bisericesc, Consistorul (consiliul) general bisericesc și Consistorul spiritual central. El va garanta bisericii dreptul ca prin organele sale autonome să și stabilească însăși organizația sa și să și conducă și administreze independent chestiunile sale.

Statutul organic unitar, stabilit prin acordul comun al Mitropoliilor, după promulgarea legii Statutului ratificat și de congresul general bisericesc va fi supus pe cale constituțională P. I. aprobării a M. S. Regelui.

III.

Congresul susține și pe mai departe dispoziția concluzului Nr. 61 din 12/25 Februarie 1920, subliniind îndeosebi, că până când se va perfecționa în mod legal noua organizație a bisericii integrale române pentru biserica Ardealului și Banatului în deplină vigoare Statutul organic din 1868 și toate modificările ce au a se face în Statul organic, trebuie să se facă prin Congresul național-bisericesc, la adăpostul oricărei ingerințe din afară, necunoscând biserica noastră afară de congresul național-bisericesc alt factor în drept a ne modifica organizația noastră bisericască ori a ne impune una nouă. În consecință se declară congresul în permanență.

Pentru redactarea definitivă a modificărilor devenite inevitabile în textul Statutului nostru organic atât în urma încadrării acestuia în Statutul organic general al bisericii integrale precum și a acelor modificări, pe cari le reclamă experiența și timpul de astăzi, exmitem Congresul o comisie de șase care are să pregătească propunerile sale în această privință.

Predică la Sf. Arhangheli

„Un om a semănat sămânță bună în țarina sa. Dormind oamenii lui, a venit vrășmașul și a semănat neghină peste grâu și s'a dus. Crescând grâul, a crescut și neghina. Slugile, mirate, au zis stăpânului: Doamne, au n'ai semănat sămânță bună în țarina tă? De unde are și neghină?”

— Un om vrășmaș a făcut aceasta, răspunde stăpânul.

— Dacă voești, noi mergem să plivim neghina.

— Ba nu. Canucumva plivind neghina, să rupeti și grâul împreună cu ea. Lăsați-le să crească împreună până la seceriș. Atunci, voiți zice secerătorilor să culeagă mai întâi neghina în snopi și s'o arză; iar grâul să-l adune în jitița mea” (Marc. XIII, 25—30).

Fraților! Această istorisire, pe care am auzit-o citindu-se astăzi în evanghelia dela utrenie, este una din frumoasele pilde, prin care Mântuitorul învătă pe oameni cu cine se aseamănă împărăția lui Dumnezeu.

După cum am văzut, Mântuitorul a arătat imediat ucenicilor Săi ce înțeles are această pildă. A arătat că omul, care a semănat sămânță bună, este Fiul lui Dumnezeu. Țarina este lumea. Sămânța cea bună, grâul, reprezintă oamenii cei buni, pe fiii împărăției; iar neghina, pe oamenii cei răi, pe fiii celui rău.

Vrășmașul, care a semănat neghina, este diavolul. Secerișul este sfârșitul lumii; iar secerătorii sunt îngerii,

ai căror șefi, voevozi, sunt Sfinții Mihail și Gavril, pe cari îi prăznuim astăzi.

Dacă țarina este lumea, pe această țarină, și astăzi, printre grâu, crește o mulțime de neghină! Dacă aruncăm privirea asupra lumii ce ne înconjură, vom vedea că ea este o amestecătură de buni și de răi. Vom vedea că răul merge cu capul semeț lângă bine. Vom vedea stricăciunea alături de sfințenie, dacă mai poate fi vorba, astăzi, de sfințenie, în adevăratul înțeles al cuvântului. Vom vedea greșeala și minciuna alături de adevăr. Lângă un om virtuos și cu frică de Dumnezeu, se întâlnește altul vițios și fără credință, fără frică de Dumnezeu.

Dar, pentru ce, în lume această amestecătură de bine și de rău? De oameni buni și de oameni răi? Pentru ce Dumnezeu nu vrea să se stărpească neghina? De ce vrea El să crească împreună cu grâul până la seceriș? Înșfârșit, ce datorii rees, pentru noi, din această amestecătură?

Iată despre ce voi vorbi astăzi.

Fraților! Dumnezeu orice a făcut, a făcut bine. Amestecătura răului printre bine, a neghinei printre grâu, nu e dela începutul începutului. Omul mai ales, făcut după imaginea lui Dumnezeu, avea inima curată. Eră bun, drept, sfânt, putem spune. Eră regele creațiunii. Animalele cele mai feroce erau supuse lui și-i serviau ca și cele domestice. Dar, vai! Lucrurile nu rămân mult timp în această stare de fericire. Vrășmașul lui Dumnezeu ș'al omului, adică diavolul, ingerul resculat contra Creatorului, gelos de fericirea omului, seamănă neghina în acest pământ divin, răzvrătește sufletul primului om. De atunci, ce vedem? Numai neghină amestecată cu grâu; răi alături de buni; păcătoși alături de drepti; persecutori alături de persecutați; martiri alături de tâlhari. De atunci, zic, niciodată neghina n'a lipsit din grâu. Ba, de multe ori, ea a crescut și crește mai în abundență ca grâul. Căci, cu regret trebuie să spunem, după cele ce vedem și auzim, sunt mai mulți răi decât buni, sunt mai mulți necredincioși decât oameni religioși, prin viața lor vorbind.

— *Doamne*, au zis servitorii credincioși stăpânului lor, *dă-ne voie să smulgem neghina.*

Iată o dorință a multora dintre creștini, dintre noi. Ei ar dori ca Dreptatea Dumnezeiască să stărpească de pe pământ pe toți răii. Pentru ce, gândesc ei, pentru ce Dumnezeu, care urăște atât de mult păcatul, închide ochii la nedreptățile care se săvârșesc în toate zilele, și în așa de mare număr? Pentru ce lasă El ca oamenii să meargă liniștiți pe calea cea largă a pierzării? Cum răbdă El pe necredincioși și nedrepti în mijlocul celor drepti și credincioși, neghina printre grâu? El n'are decât să spuie un cuvânt și cerul ar trăsni pe toți cei ce au blasfemia pe buze și ura în inimă. El n'are decât să poruncească și aerul ar sufoca imediat pe cei răi și necredincioși. El n'are decât să dea ordin și pământul să înghită pe cel desfrânat, care nu dorește decât plăceri rușinoase; pe cel pizmaș, ale cărui buze sunt totdeauna pline de răzburare; pe bârfitor, care seamănă pretutindenea numai discordie și ură. Și El, nu numai că nu poruncește stărpirea răului, dar pare chiar indiferent față de atâtea crime! Ba încă, poruncește soarelui să lumineze și pe răi și să-i încălzească; pământului să-i hrănească, animalelor să-i servească și oamenilor să-i iubească. Voiește chiar ca ei să ia parte la binecuvântările Bisericii, chemându-i neconținut la convertire prin remușcări, prin suferințe, prin inspirațiuni, prin exemple bune.

Astfel gândesc mulți dintre noi, cari mai au frică și dragoste de Dumnezeu! Cari se scandalizează la vederea atâtor rele din lume! Astfel este judecata noastră.

Dar, fraților, „judecățile lui Dumnezeu nu sunt judecățile noastre” Voin să știm pentru ce Dumnezeu nu vrea să se smulgă neghina din grâu? Pentru ce răbdă El pe cei răi și păcătoși în mijlocul celor buni și credincioși? Pentru două motive, după învățătura Bisericii: pentru convertirea unora și al doilea, pentru ca ceilalți să poată avea merite.

În adevăr, îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, zice Sf. Ap. Pavel, chiamă pe cei păcătoși la pocăință. Dumnezeu îi așteaptă, zice prorocul Isaia, pentru ca să-i ierte; căci, adaugă Iezechiel: Dumnezeu nu voeste moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu.

Pentru ce Dumnezeu n'a pedepsit pe Adam imediat după greșeala lui? Pentru ce îl caută? Pentru ce îl muștră de fărădelegea lui? Pentru motivul, zice fericitul Augustin, de a da celui greșit timp și ocaziune să-și mărturisească cu umilință greșala și să capete iertare.

Dacă Dumnezeu ar fi pedepsit pe David imediat după păcatul său, ar mai fi fost el un model de pocăință și ar mai fi căpătat el cerul? Dacă fericitul Augustin ar fi fost jertfit de Dreptatea divină după prima sa cădere, ar mai fi devenit el un mare învățat părinte bisericesc și fericit? Dacă Dumnezeu ne-ar lovi la primele noastre păcate, unde am fi noi acum? Da, Dumnezeu, în îndelunga Sa răbdare, suferă pe păcătoși, pentru a se pocăi, pentru a se mântui. Pentru acest lucru, a și venit Mântuitorul: pentru ca să cheme, nu pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință; pentru a căuta și a mântui pe cel pierdut.

Al doilea motiv pentru care Dumnezeu suferă pe cei răi printre cei buni este, cum am zis, ca cei buni să poată avea merite, să poată deveni sfinții lui Dumnezeu!

Virtutea, prin persecuțiune, se lămurește. Ea, prin ispite, se întărește. Ia să ne gândim: când se învață omul a se stăpâni pe sine, dacă atunci, când suferă de răutatea și de tirania aproapelui său? Când simte el mai mult datoria cinstei sale, dacă nu atunci când suferă el însuși de amăgirea și viclenia altora? Când cunoaște el prețul înțelepciunii și al înfrânării, dacă nu atunci, când vede relele urmări ale ușurătății minții, ale desfrânării și ale necumpătării? Când este el mai veghetor către sine dacă nu atunci, când vede reaua voință a celor ce-l înconjură?

Da. Răutățile celor răi, pe deoparte, obligă pe cei buni să privegheze neconținut asupra sufletului, asupra inimii lor, ca nucumva, dormind, să vie vrășmașul și să semene în acest pământ, neghina răutății; iar pe de altă parte, să practice, până la sfințenie, virtuțile, ca smerenie, blândețea, iertarea, caritatea, răbdarea, până la lepădarea de sine, iubirea de vrășmași, cale, pe care a mers însuși Domnul, și după El nenumăratele cete ale dreptilor, ale sfinților Săi, cari s'au strâns în camerele cerești, ca grâu curat, de către cerescul Semănător.

Acum, să vedem ce conduită trebuie să avem noi în această amestecătură de bine și de rău? Și cum va sfârși ea?

Toleranța pe care Dumnezeu o arată față de cei păcătoși, ne obligă, fraților, ca tot așa să ne purtăm și noi față de vrășmașii noștri: cu blândețe, cu indulgență, cu răbdare. Să nu căutăm să ne răzbunăm numai decât. Să nu întoarcem rău, pentru rău. Răutatea și mai mare se face prin răutate. Datoria noastră este, nu să ne răzbunăm, nu se pedepsim, nu să blestemăm, nu să ne facem noi înșine dreptate. Dreptul Judecător va

ști să dea fiecăruia dreptatea, după cum o merită. Datoria noastră e să facem tot posibilul să întoarcem pe cel rătăcit, să iertăm pe cel greșit. Să le dăm exemple noi înșine de blândețe, de iertare, de credință, de dragoste; exemple de virtute, ca ei văzând cât de frumoasă este ea, și văzând că este posibilă, le vom inspira dispreț de viață și-i vom face să practice și ei virtutea. Noi suntem datori să ne rugăm chiar pentru vrăjmașii noștri, pentru întoarcerea și pentru iertarea lor. Așa a făcut Mântuitorul și așa ne-a învățat. „Doamne, iartă-i, că nu știu ce fac!” Așa trebuie să facem și noi, dacă voim să fim într'adevăr creștini, dacă voim să fim ucenicii Lui, dacă voim să-l urmăm. Nu Vom izbuti, poate, să întoarcem pe cel rătăcit. Noi să ne facem datoria. Iar dacă noi înșine suntem greșiți, să ne gândim la îndelunga răbdare a lui Dumnezeu care ne cheamă la pocăință. Să ne oprim, să ne întoarcem dela cele rele. Să practicăm virtutea. Și lucrul acesta să nu-l amânăm de azi pe mâine, că noi nu știm când va fi timpul secerișului, și nu știm de vom mai avea timp de pocăință.

La seceriș, Dumnezeu va pedepsi pe cei răi, pe cari atât de mult i-a răbdat și i-a chemat la pocăință, — și va recompensa pe cei buni și drepti. Atunci, Dumnezeu va zice secerătorilor sau ingerilor Săi, executorii dreptății Sale, ca să despartă neghina de grâul curat, adică pe răi de cei buni. Și după cum ingerii conform poruncii lui Dumnezeu, vor citi pe fruntea noastră: inocență sau păcat, viață sau virtute, vor trece de-a dreapta, pe cei buni, iar d'astânga, pe cei răi. Celor dela stângă, le va zice Domnul: „Duceți-vă dela mine, blestemaților, în focul cel veșnic, unde nu este decât numai plângere și scrâșnire dinților; iar celor dela dreapta: „Veniți, binecuvântații Părintelui meu, de moșteniți împărăția cerului....”

Dumnezeu să ne ajute să facem și noi parte din numărul acestora. Dar, pentru aceasta, trebuie să smulgem noi înșine neghina din sufletul și inima noastră.

Trebuie să priveghem și să ne rugăm, ca să nu cădem în ispite. Trebuie să ne îmbrăcăm cu toate virtuțile creștinești, căci numai astfel, la ziua secerișului, vom fi primiți în grânarele Părintelui ceresc. *Amin.*

Adunarea generală

a Asociației Culturale Bănățene

În Oravița la 23 Octombrie n. 1921.

În fericitele clipe ale bucuriei din anul 1919 luă o idee trup și suflet, ideea de a înființa în Baauat o societate culturală de prima forță. Astfel răsări în brazdele proaspete și binecuvântate ale păcii o floare mândră pe ogorul culturii bănățene: *Asociația Culturală a Bănățului*. Mândră de rodnică activitate de 2 ani și fericită, că chemarea ei va primumi încet-încet toate meleagurile Banatului, n'a pregetat nici o clipă de a întinde faldulele steagului și peste întreaga vale a Carașului. Comitetul central și-a ținut de o sfântă datorie de a strânge rândurile bravilor noștri voinici de pe valea Carașului, conștii că deviza Asociației „*Totul pentru cultura Banatului*” va chema poporul în rânduri-rânduri la lumină nouă, lumina adevărului și înțelepciunii. Asociația, această „Astra” a Banatului, e o societate tină, dar atât de bogată în roadele ei, că ni-ar trebui coloane întregi pentru a-i putea tâlmăci activitatea ei în cei 2 ani dela înființare.

Căți copilași și elevi sârmani n'au tremurat de bucurie primind cu ambele mâni cărțile dăruite de Aso-

ciație! E dulce pâne atât de căutată în depărtatele cătune depe meleagurile Banatului, această dulce pâne e -- cartea românească.

În numele culturii românești și al unui ideal sublim pornit-au mucenicii ei din Caransebeș și din Timișoara încolo spre acea vale încântătoare și bogată, frumoasa vale a Carașului, oprindu-se în vechiul centru cultural: Oravița.

Turneul cultural al Asociației a fost un adevărat triumf al culturii românești și istoria culturii bănățene nu va putea trece peste astfel de clipe solemne.

Sâmbătă la 22 Oct. a. c. membrii comitetului central: Vicepreșed. Dl. asesor konzistorial Dr. C. Cornean, secretarul general Dl. director al liceului „Traian Doda” Sabin Euvățian, împreună cu domnii prof. Dr. D. Cioloca, Vasulescu, I. Gh. Costinescu, Neamțiu, Căltun, Bancea, Soceneanțu, Buțiu, V. Musta apoi Dl. director Gh. Neamțiu, Dl. inv. R. Mușu, Dl. D. Sgăvârdea și inimoșul cetățean al Caransebeșului Gh. Bona au plecat la orele 9 și 1/2 din Caransebeș. Comitetul central luă apoi contact și cu membrii din Timișoara: Dl. director Dr. Atanasie Popovici, Dl. deputat P. Rămneanțu și Dl. revizor R. Frateș. Sâmbătă seara la 8 1/2, sosirea Comitetului central în Oravița. Duminică în 23 Oct. dela orele 9—11 în biserica din Oravița-Montană serviciu divin și parastas pentru Simion Manguica și ceilalți bărbați luminați ai neamului depe valea Carașului. Au servit preoții: C. Ștefan (Oravița-Montană), P. Bernaz (Secaș), I. Neda (Oravița-Română), Dabici (Cacova) și Cămpian (Maidan). Răspunsurile la sfânta liturgie și parastas le-a dat corul țărănesc din Cacova sub măiastra conducere a destoinicului învățator I. Cioc din Cacova. Am admirat atât corul cât și pe conducătorul acestuia și-i voiu duce departe faima, aceasta drept răsplătă pentru jertfa și interesul Dlui Cioc pentru luminarea poporului. Un astfel de cor țărănesc face cinste neamului nostru.

La 11 1/2 a. m. toată sala teatrului orășenesc e ticsită de public: o frumoasă cunună de dame, intelectuali din jurul Oraviței în număr foarte mare, Oravițenii, țărani, țărance, studenți, studente etc. Lauda domnilor preoți și învățatori, cari au venit atât de mulți!

La orele 11 1/2 deschide Dl. vicepreșed. asesor konzist. Dr. C. Cornean într'o tăcere solemnă, cu glas cadent și sonor de apostol a 2-a adunare generală într'o adresă magistrală către fiii neamului din valea Carașului. Nu mă pot reține să nu redau în aceste coloane măcar câteva crâmpoie. Dl. C. Cornean face un expozeu al situației sociale și culturale din Banat în trecut și în prezent, relevă roadele aduse de cartea românească, apoi rolul preponderant al celor ce n'au cruțat nici o ierțfă pentru Banățeni ca I. P. S. Sa Mitropolitul-Primat Dr. E. M. Cristea, fostul ministru Dr. C. Angheliescu, Prof. Dr. T. Lalescu. DȘa accentuează apoi că Asociația își ține de o sfântă datorie de a răspândi cărțile românești în toate colțurile Banatului, bineînțeles și la oropsiții frați de dincolo de linia demarcațională, de a înființa numeroase biblioteci populare etc. etc. Apoi face apel la toate societățile de lectură, de cântare și alte societăți, similare pentru a le închege pe toate sub egida fruntașei societăți: Asoc. Cult. a Banatului. Încheind aduce omagii M. S. Regelui și întregii dinastii. Tot publicul se scoală respectuos în picioare.

Discursul de deschidere al Dlui Vicepreșed. asesor Dr. C. Cornean a înviorat și a emoționat adânc tot publicul din sală, iar drept răsplătă îi fu tunetul de aplauze din toate colțurile sălii arhipline. Urmează apoi salutul delegaților. După Dl. Dr. C. Cornean se ridică adm. protop. C. Ștefan ca delegat al preoțimii, subliniind răspândirea cul-

turii în masele poporului de pe valea Caraşului, aduce elogii titanului culturii române *Simion Manguica*, cel mai ilustru bărbat de pe aceste plaiuri, care fu ales membru onorar al Academiei Române. În numele învăţătorimii din judeţul nostru vorbeşte vrednicul şi neobositul D. Gh. Lipovan, care în cuvinte calde şi sincere de neadormit străjer al învăţătorilor salută pe pionierii Asociaţiei, dorindu-le spor şi noroc la munca. Urmează apoi Dl deputat Râmneanţu, care în numele învăţătorilor din judeţele Timiş-Torontal în puţine, dar viguroase accente salută pe acei bărbaţi, cari n'au cruţat nici o trudă de a veghia, ca lumina culturii să se reverse în belşug mai ales asupra ţaranului nostru, care de atâta vreme a aşteptat în intineric „lumina ce va să vie”. Din partea „Astreii” salută Dl director al liceului „General Drăgălina” Mihai Drugărin, dorind Asociaţiei tot sporul la munca ce o aşteaptă. La sfârşit se ridică delegatul societăţilor culturale din Oraviţa, a intelectualilor şi a întregii populaţii din Oraviţa, Dl Dr. P. Cornean, distinsul fruntaş şi avocat care relevă aceste solemne momente. Credinţa strămoşască şi cultura română sunt vechi surori, deaceia intelectualii să dea frăţeşte mână cu poporul şi astfel se va ajunge la cimentarea acelor suflete răsleţite şi indoelnice, cari stau şi privesc de departe. Armonia şi deviza: „Totul pentru cultura Bănăţului” vor duce la izbânda de mâne.

Vorbeşte apoi Dl aessor C. Cornean, scofând în relief pe cei 2 factori-mucenici ai culturii române — preoţii şi învăţătorii, străjerii din zilele grele ale neamului, mulţumindu-li că au ştiut şi astăzi să vie într'un număr aşa de mare şi să ridice nimbul Asociaţiei în aceste ciasuri solemne. Ridicându-ne pe noi, ridicăm şi înălţăm scumpa noastră patrie. Munca aceasta cere jertfe, iar jertfele le facem bucuşii pentru patrie. Dă mulţumesc încă odată Oraviţenilor pentru dragostea vădită.

Dl Vicepreşed. C. Cornean dă apoi cuvântul Dlui secretar general Sabin Eviţian, care ceteste telegramele şi scrisorile sosite dela acei domni, cari îşi scuză absenţa la adunarea generală. Se aleg apoi 2 comisii: una pentru verificarea socoţilor din anul administrativ trecut şi a doua pentru înscrierea noilor membri. Comisiunea de verificare prin raportorul ei, subdirector G. Tălescu a aprobat bilanţul socoţilor şi propune descărcarea comitetului pentru anul administrativ trecut. Dl secretar general S. Eviţian citeşte apoi raportul general, un raport magistral despre întreaga activitate a Asociaţiei. Raportul e primit cu aplauze şi maxima laude pentru întregul comitet. Dl director Drugărin citeşte lista noilor membri; s'au înscris în $\frac{1}{2}$ de oră 50 de membri. Lista se completează mai departe. Dl vicepreşed. C. Cornean anunţă apoi propunerea comitetului de a se ridica în Caransebeş o statuie M. S. Regelui, marelui desrobitor al Românilor. A doua propunere fu, ca să fie primit unanim ca membru de onoare în sinul Asociaţiei cel mai mare titan al culturii române Dl prof. Nicolae Iorga. Ambele propuneri sunt primite cu aplauze furtunoase.

S'au trimis telegrame Î. P. S. Sale Mitropolitului Primat şi Dlui Prof. Traian Lălescu. Dl director Dr. A. Popovici face propunerea, ca Asociaţia să scoată o revistă culturală pentru popor, o revistă a cărei lipsă se simte tocmai acum atât de tare. Propunerea se primeşte.

Dl vicepreşedinte declară de înscris pe cei 50 de membri noi şi anunţă tuturor că despărţământul Asociaţiei dela Oraviţa a luat fiinţă cu ziua de 23 Octomvrie a. c. Urmează infocatul discurs al părintelui Bernaz, care aduce lauda sinceră şi ferbinte a întregului popor de pe valea Caraşului la adresa Asociaţiei, care a ridicat sus, sus stindardul culturii române, desfăşurându-i faldu-rile şi peste încântătoarea vale a Caraşului, drept

nimb al forţei şi al energiei, ce rezidă în vinele noastre.

La orele $1\frac{1}{2}$ se sfârşi adunarea generală şi urmă banchetul la otelul „Coroana”. La banchet s'au ţinut următoarele toasturi: Dl vicepreşedinte C. Cornean a toastat pentru M. S. Regele Ferdinand. Dl deputat Râmneanţu pentru Î. P. S. Sa Mitropolit Primat Miron Cristea şi Prof. T. Lălescu. Dl Dr. P. Cornean a toastat pentru intelectualii din Caransebeş şi Timişoara. Dl director Drugărin pentru vicepreşedintele C. Cornean. Dl director S. Eviţian pentru Oraviceni. Dl inv. Drăgulescu pentru bravii ostaşi ai catedrei şi pionierii culturii române. Părintele Bernaz a toastat pentru vicepreşed. C. Cornean. Dl Conciatu pentru Asociaţia Culturală Bănăţeană. Dl Miklosi, învăţător din Anina pentru Asociaţia Culturală Bănăţeană. La orele $3\frac{1}{2}$ p. m. urmă vizitarea frumoasei expoziţii de industrie casnică, aranjată cu mare gust artistic în clasele liceului „General Drăgălina” de cătră Dşoara Alexandrina Ţieranu, o neaşa româncă din societatea intelectuală a Oraviţei. Toate satele din jur au expus diferite lucruri de broderie, ţesături de tot felul, obiecte casnice lucrate cu un fin gust artistic.

La ora 4 p. m. mare festival artistic în sala teatrului orăşenesc, unde au emulat 5 coruri, unul mai frumos decât altul. Începutul îl face puternicul cor din Oraviţa-Română sub conducerea destoinică a harnicului învăţător Lazar, cor de peste 100 de voci. Se face linişte sărbătorească. Păşeşte la tribună un înimos propagandist cultural şi dascălul înţelept al atâtor generaţii de preoţi bănaţeni, prof. Dr. D. Cioloca, ca în linii viguroase şi cu un fermecător graiu cărturăresc să le vorbească auzitorilor săi, despre omul şi opera marelui Român **Simeon Manguica**. Splendida conferinţă, care a fost, desigur, cel mai luminos punct al sărbărilor culturale din Oraviţa, a fost ascultată cu un adânc sentiment de evlavie pentru opera de luminare a cărturarilor bănaţeni de pe vremuri, din galeria cărora figura lui Simeon Manguica, evocată atât de plastic de conferenţiar, va străluci deapaururi, ca cea mai luminoasă expresie a gândirii româneşti de pe acest mai istoric pământ al românismului. Conferenţiarul a fost respălit cu sincere şi entuziaste aplauze. Al 2-lea cor este cel din Răcăjdie sub conducerea Dlui învăţător Guga, care ţinu de asemenea recordul cu corul său bărbătesc. Al 3-lea cor este cel din Ciclova-Montană sub conducerea Dlui învăţător Jianu, foarte puternic cor cu voci bine disciplinate, cari li fac cinste Ciclovenilor. Binişor a fost corul din Anina. La urmă bătu recordul corul din Cacova, cel mai puternic şi disciplinat cor din părţile Caraşului sub conducerea măiastră a distinsului învăţător I. Cioc, asupra căruia atrag atenţia forurilor noastre şcolare precum şi asupra Dlui Jianu din Ciclova-Montană, ca să fie răsplătiţi maxima laude pentru destoinicia vădită în faţa unui public atât de mare. E într'adevăr o muncă uriaşă să ai 2 coruri de ţărani atât de bine disciplinate.

Luni în 24 Octomvrie n. a. c. s'a celebrat parastas pentru odihna sufletului marilor bărbaţi ai Caraşului şi la mânăstirea din „Valea Călugărului” de stareţul Vartolomeu Durain.

Fost-au, fost-au clipe, ce nu le va şterge nicidecum vremea din memoria celor prezenţi.

Adunarea generală a Asociaţiei n'a fost o simplă şedinţă, ci un adevărat eveniment cultural, un triumf al energiei şi al muncii petru tot ce-i bine şi frumos.

Dee Domnul, ca sămânţa împrăştiată de Asociaţie pe aceste mândre locuri ale Bănăţului să incolţească, şi în locul spinilor şi a bălărilor din cele trecute vremi să se resfeţe în mândrul soare al libertăţii şi al democraţiei grădina noastră cochetă — Banatul — perla cea mai scumpă a României întregite.

L. C.

Ș T I R I

Regimentul nostru de obuzieri. Marți în 19 Octomvrie v. a. c. și-a făcut intrarea festivă în orașelul nostru Div. I. Regimentul 28, III de obuzieri, sub comanda Dlui maior *Paul Chivulescu*, venind dela Vașcău (Bihor). Primirea solemnă a bravilor noștri obuzieri, s'a făcut în cadrul unei însuflețiri generale în mijlocul Pieții Unirii. Erau de față toate autoritățile civile și militare, tinerimea tuturor școlilor, și dragii noștri cercețași dela liceul din loc. Noua armată a orașului au salut-o primarul F. Pauck și P. O. D. protopresbiter A. Ghidiu, talmăcind toată dragostea caransebeșenilor ce le-o închină scumpei noastre armate, urând nouilor noștri frați un iubitor și românesc „bun sosit”. Mulțumește în cuvinte alese maiorul *Paul Chivulescu*, pentru primirea călduroasă ce o fac caransebeșenii regimentului obuzierilor. Să trăiți scumpi militari, mândria și țaria Țării!

Deces. S'a stins în vrâstă de 74 ani, Marți în 1 Noemvrie n. a. c., Dl maior în retragere *George Trica*. Adormitul în Domnul a fost tipul blândeții, al sânguinții și al onestității, și de aceea, moartea sa a întimpinat cele mai sincere regrete în cercul cunoscuților, stimătorilor și prietinelor săi mulți, pe cari și i-a câștigat tocmai în urma acestor prețioase virtuți cari i-au înfrumșetăt sufletul. Participăm la durerea familiei îndoliate, și rugăm pe bunul Dumnezeu ca să-l odihnească cu dreptii săi!

Comorile populare din Bănat. Dl Dr. Tiberiu Bradiceanu, distinsul nostru componist, a primit însărcinarea oficială din partea ministerului artelor de a culege pe întreg teritoriul Bănatului cântece, jocuri, colinde, texte populare românești ș. a., urmând ca materialul adunat să se publice de către Academia română din București. Dl Dr. Tib. Brediceanu și-a și început opera sa atât de folositoare pentru desgroparea comorilor sufletului nostru bănățean. Conducătorii, preoții și învățătorii, precum și fruntașii țărani ai satelor noastre, au nobila și sfânta datorie de a da tot ajutorul lor prețios, muncii cultural-naționale ce săvârșește Dl Dr. Brediceanu.

Logodne. Domnișoara *Liana Popovici* din Reșița și Dl inginer silvic *Mihail Cloșan* din Caransebeș, logodiți în 2 Octomvrie 1921.

— Domnișoara *Lavinia Popoviciu* din Toplet și Dl inginer *Ștefan Bornuz* din Caransebeș, logodiți în 30 Octomvrie 1921.

Sincerile noastre felicitări!

Advocat nou în Caransebeș. Dr. *Iosif Bunea* fost procuror regal în Logoj, dimisionând, și-a deschis cancelăria advocațională în Caransebeș, în localul fostei cancelării a Dlui Primpreședinte de Tribunal Dr. Lăbontiu.

Cătră fruntașii comunelor noastre. Comitetele locale (sătești și orașenești) de *improprietărire* vor avea să se ocupe, în timp apropiat, cu toate chestiile, referitor la *Reforma din Transilvania, Bănat, Crișana și Maramureș*. În conformitate cu dispozițiile prevăzute

în articolele 1, 4, 40 și 114 ale numitei legi, comitetele locale de *improprietărire*, în tablourile ce vor întocmi, au să destineze teren și *pentru satisfacerea trebuințelor de interes general, cultural, economic, social și educație fizică*. Între aceste *așezăminte de interes public* se numără și *Casele naționale*, la a cărora înfăptuire în toate satele și orașele din Ardeal, Crișana și Maramureș, „*Asociațiunea*” („*Astra*”) și-a luat un angajament. Rugăm, deci, cu toată insistența, pe domnii preoți, învățători, secretari comunali, primari ș. a. să nu scape din vedere ocazia, care nu se va mai da altădată, de a lua în tabloul de *improprietărire* un teren (de cel puțin $\frac{1}{4}$ de jugăr), la loc potrivit și pentru *Casa Națională*, care, alături de Biserică și Școală are să fie în viitor o vatră luminoasă pentru înaintarea neamului nostru, atât în privința morală, culturală, și socială, cât și în cea materială, pentru că *Casa Națională* va avea să cuprindă în sine: biblioteca poporală, sala de cetire, societatea de cântări, sala pentru festivități, cooperativa, banca sătească, pavilionul de joc etc., cari toate le reclamă viitorul chiar și pentru cea din urmă comună românească. După obținerea locului, rugăm satele noastre să se pună în legătură cu noi pentru stabilirea și începerea construirii Casei Naționale, precum și pentru înzestrarea ei cu cele trebuincioase unei Case, care va fi spre fala și folosul comunei. Sibiu, în Octomvrie 1921. *Andrei Bârseanu* prezident, *Romul Simu* secretar.

În depozitul **LIBRĂRIEI DIECEZANE** se găsesc tipăriturile și blocurile de dare pentru comunele urbane și rurale, conform ordinului dat de Perceptoratul (Staieramtul) respectiv. Afară de acestea se mai află în depozit și o mare cantitate de **cernea lă** vărsată cu 12 Lei chilogramul.

TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ
CARANSEBEȘ.

La Librăria Diecezană din Caransebeș

au sosit în depozit următoarele cărți
din publicațiile literare ale „CASEI ȘCOALELOR”.

Sâmbătă 5 Octomvrie 1921.

1. *Sufletul gândirei*, A. Moșoiu Lei 8.
2. *Păcatul Rabinului*, Demetruș Lei 7.
3. *Flori de lut*, Talaz Lei 8.
4. *Sonete*, A. Scurtu Lei 10.
5. *Icoane Ostășești*, Maior Niculescu Lei 6.
6. *Suferinși*, Procopie Lei 8.
7. *Rața sălbatică*, Ibsen Lei 10.
8. *Prăpastia*, M. Sorbul Lei 10.
9. *Ilderim*, Regina Maria Lei 12.
10. *Rochia albă*, Ardeleanu Lei 12.

No 3438 Șc. ex 1921

CONCURSE.

Din „*Donațiunea Reuniunii învățătorilor români*” se acoardă pentru anul școlar 1921/22 patru (4) burse de câte *unasută (100) Lei*; la fii sau fiice de învățători sau învățătoare, sau la orfani de ai acestora, de religiunea gr. or. română din dieceza Caransebeșului, cari sunt avizați la ajutor și vor dovedi purtare exemplară și calculi buni din studii la școale medii, comerciale, industriale, militare, având întâietate fiii și fiicele membrilor Reuniunii donatoare.

Reflectanții au să subștearnă Consistorului până la 15 Noemvrie st. n. a. c. petițiile ajustate cu următoarele documente originale sau copii autentice:

1. Estras de botez.

2. Certificat școlar de pe anul 1920/21.

3. Atestat dela oficiul parohial, prin care să se dovedească, că petentul sau petenta este fiu sau fiică de învățător sau învățătoare de religiunea gr. or. rom. din dieceza Caransebeșului și în fine,

4. Atestat de paupertate.

Preferiți vor fi cei ce se înscriu la Institutul pedagogic diecezan.

Petițiile intrate după termin sau neadjustate cu documentele de lipsă nu se vor lua în considerare.

Caransebeș, din ședința consistorială școlară ținută în 7 Octomvrie n. 1921.

Episcopul diecezan:

3—3

Dr. Iosif. Tr. Badescu.

Pe baza ordinațiunii Ven. Conzistoriu diecezan dtdo 16 Iulie 1921 Nr. 3085 B. ex 1921 se publică concurs, cu termin de 30 de zile, socotit dela prima publicare în „*Foia Diecezană*”, pentru ocuparea postului de *paroh* vacant în orașul **Logoj**, cu următoarele emolumente:

1. Sesiunea parohială, constătoare din 38 jugere.

2. Stola și birul parohial uzitat.

3. Onorar de 300 de lei din cassa bisericii pentru 15 cuvântări, pentru fiecare cuvântare câte 20 de lei.

Recursele provăzute cu documentele prescrite pentru parohii de clasa primă, se înaintează oficiului protopresbiteral ortodox român al Logojului. Recurenții sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc.

Dat din ședința comitetului parohial, ținută în 29 August 1921. 2—3

Dr. George Popoviciu

președinte.

George Onae

notar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

La Libraria Diecezană din Caransebeș

se pot comanda

Cărțile de Religiunede **Dr. PETRU BARBU**— **aprobate de Venerab. Consistor diecezan** —

și anume:

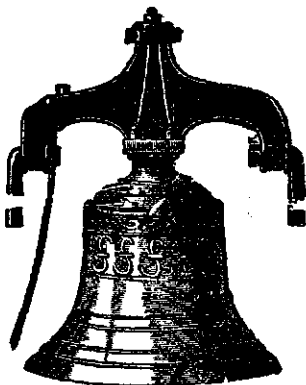
a) Pentru școlile primare:

Istorieare religioase-morale și momente din vieța lui Isus Hristos	Lei 2-50.
Istorieare biblice	Lei 3-—
Istorieare bisericești	Lei 1-—
Catehismul	Lei 3-—

b) Pentru școlile secundare, normale comerciale etc.:

Istoria Testamentului vechiu	Lei 5-—
Istoria Testamentului nou	Lei 5-—
Istoria bisericească	Lei 4-—
Învățătura bisericii creștine Partea I și II:	
Dogmele și morala bisericii	Lei 3-—
Partea III: Liturgica	Lei 3-—

Carte de rugăciuni și oântări bisericești, întocmită și tipărită întâia oară cu binecuvântarea fericitului episcop Nicolae Popea .	Lei 5-—
<i>Isus Hristos</i> , vieța mântuitorului lumii istorisită cu cuvintele sfintei scripturi	Lei 5-—

FIUL LUI ANTONIU NOVOTNY,

turnătorie de clopote

și fabrică de scaune de fer pentru clopote

TIMIȘOARA-FABRIC.

31—52

Calculări de preț să trimit grătnit.